

حیرت از تنوع جهان قابل رویت

در هر صورت «هردا» حاضر نبود از زیبایی‌های موقتی (نظریات) شناخت منتقدانه (کانت) مانعی برای او شوند؛ بلکه در پی آن بود که به زندگی سرشار (فرای تجربه‌ها) جنگ افکند. این دلیلی بود که او از «منطق زنده» به جای منطق تجربی (بسترآکت) سخن می گفت. «منطق زنده» مشخص است، آن درون عنصر نهفته است؛ در ناخودآگاه، در پدیده غیرعقلایی، در رفتار خودجوش انسان؛ باری در بخش‌های ظلماتی و خلاق زندگی، در زندگی تحریک شده و تحریک کننده.اصطلاح «زندگی» نزد هر‌دا مطنینی نو و شغف‌انگیز به خود می گیرد. پژواک آن از دوردستا‌ها قابل شنیدن است.

مدت کوتاهی بعد از ملاقات با «هردا»، «گوته» این جمله را در دهان «ورتا» (Werther) «رنج‌های ورتای (جوان) می گذارد: «همه‌جا زندگی می‌یابم، تنها و تنها زندگی.» فلسفه زندگی «هردا» کیش بلبله را به نسل «حمله و نفوذ» و در آینده به (نسل) رمانتیک عرضه می کند. فردی که زندگی آزاد درونش جریان دارد و می تواند نیروی آفرینندگی‌اش را شکوفا کند، مصداق نامه است. آن زمان یک کیش جنجالی حول اصطلاحا «قدرت نایغه‌ها» آغاز شد، که در آن مقدار زیادی تمارض و جاه‌طلبی وجود داشت، ولی در عین حال عاری از شور و اعتمادبه نفس نیز نبود. ذهنیت «حمله و نفوذ» می خواهد مایابی برای نایبگی باشد که گویا آن، به عنوان استعداد و قابلیت برتر، درون هر فردی نهفته است و فقط در انتظار که بالاخره یا به جهان بگذارد. با نگاه به غوغای آن سال‌ها، «گوته» در دوازدهمین جلد از «شعر و حقیقت»، کلاماًبی‌رحمانه «لیغه» را به عنوان راحل کلی آن دوران ادبی مشهور، مستعد و بدنام می داند که حین آن توده جوان نایغه با تمامی شهامت و گستاخی یا به صحنه گذاشت تا خود را در پی‌مرزی گم کند. و حقیقتاً «گوته» و دوستانش در این دوران نایبگی، دست به شیطنت‌های زیادی زدند. بعد از ملاقات با «هردا» و عزیمت به شهر «وایمار» (Weimar) در سال ۱۷۷۶. «گوته» این شهر موزای را مدتی تبدیل به پایگاهی برای موجودیت نایغه کرد او «لنتس» (Lenz)، «کلینگر» (Klinger)، «کافومن» (Kaufmann) و برادران «شتوبلرگ» (Stolberg) (که هنوز مومن نشده بودند) را همانند قمری به دنبال خود به آنجا کشید. در آنجا جشن‌هایی برگزار می شد که ده‌ها سال بعد «فیلیستر‌های» (بخوان غایت‌طلبان) «وایمار» هنوز چیزهایی راجع به آن برای تعریف کردن داشتند. «کارل یوتینگر» به عنوان ناظر می‌نویسد: «به علاوه یک نایغه مستی به پاشد که ابتدا تمامی گیلاس‌های شراب از پنجره به بیرون پرتاب شده و به آنجا ختم شد که از چندین محفظه کثیف خاستر مردگان درزیده از گورستان مجاور به عنوان جام استفاده شد.»انها در کردار و رفتارهایی باهم مسایفه می گذاشتند که می‌باید تاثیر ناپسندنده به جای گذارد. «لنتس» دلکف می شد، «کلینگر» با خوردن گوشت خام اسب در پی جلب توجه بود و «کافومن» برای صرف شام نزد شهربار، با نیتنه عریان و موهای ژولیده و عصایی عظیم، ظاهر می شد. راجع به نایغه‌های «گوته» می‌توان نیز مسافرتی همراه با شهربار «وایمار» تعریف کرد که حین آن، آن دو بسا لباس‌های مبدل در پی مجازجوی‌های جنسی می‌گشتند. «یوتینگر» تعریف می کند: «در «اشتوتگار» به فکترشان افتاد که به کاخ بروند. به پرتگاه بایده هم خطایان فرارخوانده و شب و روز کار می کردند تا لباس‌های مناسب دربار را بدوزند» بعد آن دو در جشن پایان تحصیلی آکادمی اشتوتگار‌داظهر می شوند. «گوته» و شهربار وایمار، دو نایغه سزوار ستایش به عنوان دو میهمان ممتاز در کنار مدیر آکادمی «کارل ایوگن» روی سن، با پوزخند شاهد اهدای جایزه به فارغ‌التحصیلی فردی بودند که پیومون نردبش تاریک بایبگی را پیش روی داشت: «فردیریش شپلر» (F. Schiller). او نیز باید در فاز «حمله و نفوذ» خود «زندگی قوی» را جشن گیرد و آن را متحقق کند. زندگی نیز با تاری‌هایی مداوش چیزی خوف‌آور است، خوفي که آگاهی از آن می‌هراسد. «هردا» – مانند نیچه در آینده – به پرتگاه هولناک در مقابل انسان اشاره می کند: «این نیز متحج است که قعر ژرفای روح ما از شب پوشیده است! متفکر! بینوای ما (طبیعت)، یقیناً در موقعیتی نبوده است که هر گونه مجذوبیتی دانه هرگونه اثرکی – را در تمامی اجزایش شناسند، او در موقعیتی نبوده که صدای پرتلاطم دربابی از امواج سیاه را بلند بشنود، بدون ترس با مهربانی تمامی. ترس و بزدلی‌ها را به جان بخورد و سکان هدایت از دستش خارج نشود. باری‌ما به‌تیرد هم چیز تاریخ است. را که نمی‌تواند با آگاهی روشنش در پیوند باشد، جدا کرده است. روح روی قفقاری از بی‌نهایت ایستاده است و به این امر واقف نیست، با کمک این ناآگاهی نیک، روح محکم و مطمئن (آنجا) ایستاده است.» طبیعت زنده – اصطلاح «هردا» – دربرگیرنده عنصر خلاق است که انسان با شور و شغف خود را به آن می‌سپارد اما

عنصر خوف‌انگیز را نیز در خود دارد، چیزی که انسان را تهدید می کند. دقیقاً این احساسات متفاوت‌اند که خود را حین سفر به «هردا» تحمیل می کنند. مهم‌ترین ایده‌ای که خود را از این غوغای ذهنی به روی دریای ییکران به مرور متمایز می کند و در آینده بر رمانتیک‌ها تاثیر خواهد گذاشت، این است: طبیعت هم چیز تاریخ است. این تنها برای انسان و فرهنگ او صدق نمی کند، بلکه طبیعت را نیز در برمی گیرد. این تفکری جدید است: تاریخ طبیعت را به‌عنوان تاریخ تکامل فهمیم، تاریخ تکاملی که موجودات متنوع طبیعی را پدید می آورد زیرا از این طریق خلق جهان الهی در پروسه (تکامل) طبیعت انجامیده می شود. طبیعت این‌ها می‌تواند قوه آفرینندگی است که در گذشته به محدودهای فراجاهایی منتقل شده است. تکامل، چندین مرحله را پشت سر می گذارد: مراحل معدنی، نباتی و حیوانی. هر مرحله قواعد خود را داراست و در عین حال در خود، دانه بورش به مرحله بالاتر را نیز دارد و تمامی این مراحل، مراحل ماقبل انسان‌اند.

جمال عبدالناصر با در اختیار گرفتن کنترل دولت از پادشاه مصر و امپراتوری بریتانیا، از سال ۱۹۵۲ این کشور را به دوران جدید «پسا استعماری» وارد کرد. ناصر در زندگینامه‌اش – که خود آن را نوشته – می گوید: «قلاب احساسی امید بزرگی را در دل مردم مصر ایجاد کرده، یک دوره نوزایی در تاریخ این مردم آغاز شده، دوراهی که آنها می‌توانند حاکمیت ملی‌شان را احیا کنند و بر سرنوشت سیاسی خود مسلط شوند.» اما امروز هنوز مردم این کشور در تلاش برای تعیین سرنوشت خویش‌اند و اکنون با سقوط حسنی مبارک، بار دیگر آرمان‌های این مردم در دست نظامیان است.

وقتی ناصر قدرت را در دست گرفت، مبارک ۲۴ ساله بود. آنها بخشی از نسل رهبران کشورهای در حال توسعه و متعلق به گفتمان «ناسیونالیسم سلطه‌جو» بودند. گفتمانی که برای حفظ وحدت ملی حاضر به استفاده از ارتش و قربانی کردن آزادی‌های مدنی بود. زمانی که انورسادات ترور شد، مبارک روند اصلاحات سیاسی‌ای که او آغاز کرده بود را معکوس کرد و سرکوب مخالفان، به ویژه‌اخوان‌المسلمین را آغاز کرد.

معتزخان ایسن روزهای مصر را بداشت دیگری از ناسیونالیسم، نظامی‌گری، تکنولوژی و ایدئولوژی دارند. برای آنها ناسیونالیسم ایدئولوژیک عصر مبارک فاقد اعتبار است، ناسیولیسمی که با ارزش‌های دموکراتیک بیگانه‌بود. از آنجایی که اغلب دولت‌های پسا استعماری دارای توهم تئانی بیگانگانی علیه خود هستند، در اعتراضات اخیر مصر (و سایر دولت‌های عربی) دستنگاه تبلیغاتی رژیم، سعی می‌کرد معتزخان را عامل دست بیگانه قلمداد کند. برای نظامیان حاکم در مصر –که به مدد حکومت مطلقه و حمایت‌های سخاوتمندانه آمریکا حضورشان در قدرت تضمین شده بود– زمان از سال ۱۹۵۲متوقف شده بود، آنها نمی‌دانستند که «بادهای تغییر» هرگز نمی‌ایستد.

رهبران پیومون نردبش تاریک بایبگی را پیش رویت‌ها روانی مشابه حسنی مبارک رنج می‌برند. همه آنها به یک شکل، از همراهشدن با خواسته‌های جمعیت جوان خود برای اصلاحات سیاسی ناتوانند. طی کلی ماه اخیر، مردم شجاع در تونس و مصر دو رهبر ۷۴ و ۸۳ ساله را به زیر کشیدند، اما هنوز مردانی از این دست در لیبی، یمن و الجزایر بر سر کارند. همچون مبارک، دیگر «روسی جمهوری مادام‌المر» نیز قادر به فهم تحولات جدید نیستند و خیزش‌های مردمی علیه دولت اقتدارگرای خود را به بیگانگان ربط داده و حاصل تئانی پشت پرده آنها می‌دانند.

آنها از آنچه که می‌توان آن را «بیماری عصر پسا استعماری» نامید رنج می‌برند. به این معنا که آنها هنوز به یک فلسفه منسوخ‌شده حکمرانی متعهدند، فلسفهای که در آن اقتدارگرایی تنها پاسخ، به هر نوع چالش سیاسی داخلی و خارجی است. آنها دچار چنان ذهنیت متصلب و سیاه و سفیدی هستند که قادر به

نسلی از رهبران سالخورده بر کشورهای جهان عرب حکومت می‌کنند. رهبرانی که متعلق به عصر استعمارزدایی و پسااستعماری بعد از جنگ جهانی دوم هستند، عصری که گفتمان حاکم بر آن «ناسیونالیسم سلطه‌جو» و «دولت تمامیت‌گرا» بود. برای این رهبران، که دچار معضل «بیگانه هراسی»‌اند و هر نوع مخالفت سیاسی داخلی را به دخالت بیگانگان نسبت می‌دهند، به جز اقتدارگرایی، هیچ راه دیگری برای اداره امور کشورشان متصور نیست. رهبرانی که باور ندارند تاریخ مصرف‌شان به پایان رسیده و همچنان در قرن بیستم و ادبیات متعلق به آن، گیر کرده‌اند، آنها محصول «بیماری عصر پسا استعماری»‌اند.

تفکر در خارج از منطق «دولت تمامیت‌گرا» نیستند.

«بیماری عصر پسا استعماری» نشات گرفته از تلاش کشورها در فرآیند مبارزه برای آزادسازی از پند استعمار، در دوره‌های زمانی قبل و بعد از جنگ جهانی دوم است، وقتی که امپراتوری‌های اروپایی با خیزش‌های مردمی از سرزمین‌های استعماری رانده شدند، جنگ در دوره‌های استعمار زدایی و پسااستعماری آنچنان سخت بود که دولت‌ها می‌توانستند ادعا کنند بدون اقتدار گرایی، مسلماناوضاع به شرایط سابق (استعماری)‌باز می‌گشت.

نحوه اداره امور توسط رهبرانی مثل معمر قذافی حاکم لیبی، عبدالعزیز بوتفلیقه رییس‌جمهور الجزایر، رابرت موگابه رییس‌جمهور زیمبابوه و تاهمین ساین رییس‌جمهور میانمار تاثیر می‌گذارد. همه آنها به خیال خودشان در حال مبارزه برای در امان نگهداشتن مردمشان از خطر جهان نواستعماری‌اند. بن علی اعمال فشار و خشونت علیه مردم تونس را بخشی از رسالت ملی‌گرایی مقدس خود می‌دانست.

مبارک، به عنوان دبیرکل یک سازمان برجهای مانده از عصر جنگ سرد به نام جنبش عدم تعهد، یکی از آخرین مردان عصر استعمارزدایی بود. اکنون سقوط مبارک می‌تواند به پارادایم «دولت‌های دارای قدرت نامحدود» پایان دهد، پارادایمی که هر نوع حرکت رو به جلو را ناممکن و کنش‌های دموکراتیک را محدود می‌کند. با وجود اینکه عمر رژیم مبارک در مصر به پایان رسیده، دیگر کشورهای منطقه از «بیماری عصر پسا استعماری» رنج می‌برند و همچنان مستعد وقوع انقلاب‌اند. الجزایر به عنوان یک قدرت منطقه‌ای، متحد ایالات متحده و تولیدکننده اصلی انرژی، در صدر آنها قرار دارد. معتزخان در این کشور، که کمتر از هم‌قطاران‌شان در تونس و مصر به نظر می‌رسد، امیدوارند تا مردمشان هرجه بیشتر از تحولات کشورهای همسایه الهام بگیرند، اما هنوز معلوم نیست که قادرند آنچه در مصر و تونس اتفاق افتاد را در کشورشان تکرار کنند یا نه.

پس از شورش‌های گسترده مردمی علیه دولت تک حزبی

در الجزایر که به فروپاشی آن در سال ۱۹۸۸ منجر شد، الجزایر به ظاهر وارد یک فرآیند دموکراتیک شد و نظامیان در سال ۱۹۹۲ به قدرت رسیدند. نتیجه، وقوع یک جنگ داخلی ۱۰ ساله بود. جنگ‌های داخلی‌ای که حدود ۲۰۰ هزار کشته روی دست جامعه مدنی الجزایر گذاشت. خشونت میان دولت و شبه‌نظامیان تا به امروز نیز در این کشور ادامه دارد. اکنون، همچون مصر، دولت الجزایر نیز تظاهرات مردمی را ممنوع و تدابیر امنیتی شدیدی علیه آن وضع کرده است، تدابیری که طی آن دولت با وضع سانسور، آزادی‌های مدنی را به شدت محدود کرده، بوتفلیقه مثل مبارک، به مردم وعده داده تا محدودیت‌ها و تدابیر

امنیتی را لغو کند، وعده‌هایی که هنوز خبری از تحقق آنها نیست.

یکی از نقاط عطف تاریخ استعمارزدایی، روز چهارم فوریه ۱۹۶۰ است. زمانی که، چهار سال پس از ملی کردن کانال سوئز توسط جمال عبدالناصر، وزیر دفاع وقت بریتانیا «هارولد مک میلان» سخنرانی‌ای در پارلمان آفریقای جنوبی در شهر کیپ تاون تحت عنوان «بادهای تغییر» ایراد کرد. این سخنرانی حکایت از آن داشت

که بریتانیا از دست دادن مستعمرات خود در آفریقا را به عنوان یک واقعیت، پذیرفته است. سخنرانی‌ای که تاییدی بود بر خیزش موج «استعمارزدایی» در منطقه.

اکنون نیز به نظر می‌رسد «بادهای تغییر» در منطقه خاورمیانه در حال وزیدن است. مردم، رژیم‌های تاریخ مصرف گذشته را نفی می‌کنند، رژیم‌هایی که غرق در فساد هستند، رژیم‌های پلیسی منکی بر سرکوب بی‌رحمانه مخالفان و مصمم به ماندن در قدرت، به هر قیمتی.

حالا در مصر و پس از فرونشستن گردوغبار ناآرامی، همه چشم‌ها متوجه البیت نظامی است. سوال این است که آیا ارتش شرایط لازم برای یک‌گذار دموکراتیک را فراهم می‌آورد؟ آیا آن گونه که همگان انتظار دارند، ارتش، «هردمی» باقی خواهد ماند؟ باید به یاد آورد که در آفریقای جنوبی، سخنرانی مک میلان دست‌ آویزی برای توجیه یک دولت آپارتاید شد. این دولت با ترک کشورهای مشترک‌المنافع، جمهوری آفریقای

اندیشه

جنوبی را در سال ۱۹۶۱ تأسیس کرد، دولت مرتجع و نژادپرستی که ۳۰ سال آفریقای جنوبی را در جنگ داشت، اما در مصر بعد از مبارک اینکه آیا نظامیان در برابر اصلاح یک حکومت تک حزبی پلیسی مقاومت می‌کنند یا به آن تن می‌دهند، هنوز مبهم است.

مدل‌لا در زندان بارها گفته بود که رهبران پسا استعماری تنها با ظلم به مردم و فراموش کردن وعده‌های داده شده برای آزادی، قادر به ماندن در قدرت‌اند. او که به خوبی خطرات «بیماری عصر پسا استعماری» را درک کرده بود، پس از پیروزی در انتخابات ۱۹۹۴، به استقبال آشتی ملی و دموکراسی رفت و از این طریق کشورش را در برابر خطرات پیش رو و اکسینه کرد. چندین دهه وحشی‌گری رژیم آپارتاید را در آفریقای جنوبی، کار را برای ماندلا سخت کرد، اما او بر خشم خود غلبه کرد و کشورش را به پیش برد. او علاوه بر اعلام برنامه آشتی ملی و درخواست عفو از دادگاه برای جنایتکاران، ناظر بر تدوین و اجرای یکی از آزادترین قوانین اساسی جهان بود، قانونی که تحزب و رقابت احزاب در آن به رسمیت شناخته و تضمین شده بود.

اگر مصر رو به جلو حرکت کند، سایر رهبرانی که دچار «بیماری عصر پسا استعماری» هستند، دیگر در امان خواهند بود. کسانی که اکنون در غرب با بدبینی، در حال پیش‌داوری در مورد ماهیت حرکت مردمی مصر هستند، باید موضع‌گیری رونالد ریگان و مارگارت تاچر را درباره مدل‌لا، پس از پیروزی‌اش در آفریقای جنوبی، به یاد آورند. آنها در حالی مدل‌لا را «یک تئوریست متحد کمونیست‌ها» می‌خواندند که خودشان در افغانستان مشغول حمایت و تجهیز یک بنیادگرایی اسلامی به نام اسلمه بن لاتن، علیه شوروی‌ها بودند. این واقعیت که مدل‌لا به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوبگر مبارک، چشم پوشی از گرفتن انتقام را برای مصری‌ها دشوار کرده است. برای غلبه بر خشم عمومی، شورای موقت نظامی، ضمن تأمین امنیت، باید هر چه سریع‌تر انجام اصلاحات در قانون اساسی را همانند آنچه که در آفریقای جنوبی انجام شد، در دستور کار قرار دهد، اصلاحاتی که مدافع آزادی‌های مدنی تمام شهروندان باشد. دولت جدید مصر باید به بزرگ‌ترین صلح‌طلب زمانه خود و بن لاتن به بزرگ‌ترین تئوریست عصر حاضر بدل شد، دلیلی است بر اینکه باید در برابر حرکت‌های مردمی خاورمیانه صبر پیشه و از پیش‌داوری پرهیز کرد. میراث طولانی حکومت سرکوب